

MINTE CREATIVĂ

CAIET DE LUCRU
CREAT DE

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

CEL MAI PUTERNIC VRĂJITOR

REZUMAT: În orașul Cracovia, tânărul vrăjitor Twardowski își vinde sufletul diavolului pentru a-și spori puterea și a ajuta oamenii aflați în nevoie. Simțindu-se păcălit, diavolul îl atrage într-o capcană din care reușește să scape găsind adăpost pe Lună.

TITLUL ORIGINAL: JAN TWARDOWSKI

ORIGINE: POLONIA

CUVINTE CHEIE: VRĂJITOR, DIAVOL, ÎNȘELĂCIUNE

GENUL: LEGENDĂ

VARSTA: 7-8 ANI

CEL MAI PUTERNIC VRĂJITOR

În vechiul oraș Cracovia, un oraș atât de vechi încât a fost martor al începuturilor Pământului, trăia un băiat pe nume Jan. Jan Twardowski își dorea să devină vrăjitor, așa că s-a străduit să studieze tot ce era de învățat despre vrăjitorie. Știa toate cărțile de vrăji și manualele de alchimie și cunoștea toate legile naturii și natura însăși. Noaptea, obișnuia să meargă în pădure cu cocoșul său de încredere, unde spiritul naturii din jurul său părea și mai real.

Ca și cum Pământul ar fi fost pântecul mamei sale, în fiecare noapte renăștea în adâncurile sale, iar energia și puterea lui deveneau mai puternice.

Cu toate acestea, pe măsură ce timpul trecea, și-a dat seama că nu era suficient și că era necesar să meargă mai departe în căutarea descoperirii și înțelegerii magiei.

Și astfel, a făcut un pas dificil și periculos care i-ar fi adus toată puterea din lume. A decis să bată la ușile întunecate ale nopții, unde întunericul era atât de dens încât părea o mantie întunecată. În adâncurile Pământului, el a pronunțat cuvintele din cărțile sale interzise și l-a chemat pe cel care nu trebuia să fie numit. Un frig intens l-a învăluit pe Jan ca un semn de blestem. Încet, a văzut apoi apărând în fața ochilor săi o umbră lungă și neagră, fără formă și diformă.

Ochii lui se chinuiau să o privească ca și cum întunericul intens îi absorbea energia.

Dintr-o dată, în întunericul dens s-au aprins doi ochi roșii, mici, ca niște flăcări. Jan a simțit cum o privire furioasă a ochilor îi străpunge sufletul și s-a speriat.

Creatura își masca degetele sale slabe cu gheare lungi și răsucite, formând o împletitură ciudată care stârnea repulsie și uimire.

Jan se uita uimit și vrăjit de această mișcare, atât de constantă și de lentă încât părea eternă, ca o spirală care îl antrena în abisuri necunoscute. O coadă lungă se legăna de sub haină mângâind picioarele solide ale caprei. Jan a rămas nemișcat, în timp ce diavolul se apropia cu salturi mici, exact ca o capră, și într-o clipă a fost în fața lui, atât de aproape încât Jan a crezut că a simțit focul scânteind în privirea lui săgetătoare.

„Ce dorești, domnule Twardowski?”, a întrebat demonul Czart.

„Czart, steaua dimineții, am nevoie de ajutorul tău pentru a deveni cel mai puternic vrăjitor” a răspuns tânărul Jan, căpătând încredere.

„Tinere, te voi face cel mai puternic vrăjitor de pe Pământ, astfel încât vei putea să-ți îndeplinești toate dorințele. În schimb, nu trebuie decât să semnezi acest contract, oferindu-mi sufletul tău drept plată”, a spus Czart, frecându-și în continuare mâinile și afișând un zâmbet plin de dinți ascuțiți, asemănători unor mici pumnale gata să sfâșie sufletul nefericitului băiat.

„Nu numai că îl voi semna, dar poți adăuga și o clauză prin care, de îndată ce voi ajunge la Roma, sufletul meu va fi al tău”, a spus Jan în timp ce semna contractul cu o mână sigură. Demonul a scrâșnit din dinți, scoțând un sunet strident care l-a făcut pe Jan să tresară, de parcă ar fi simțit mușcătura pe pielea lui.

Czart a dispărut cu un zâmbet batjocoritor, sigur că în curând va reuși să pună mâna pe sufletul tânărului Twardowski.

Un zâmbet a apărut și pe fața lui Jan, un zâmbet conștient și calm, luminos și limpede cum numai cerul poate fi. Diavolul se înșelase în privința adevăratelor intenții ale vrăjitorului de a-i ajuta pe ceilalți.

Jan Twardowski

„Trebuie să mă mișc mai repede și să am un mijloc de deplasare”, spuse el uitându-se la cocoșul său. Imediat ce a avut acest gând, cocoșul a început să crească și să devină suficient de mare pentru a-l putea căra pe vrăjitor în spate. Penele lungi și irizate ale cozii s-au întins până când au devenit o mantie somptuoasă, în timp ce capul a fost împodobit cu un păr ca de leu. Dintr-un salt, Jan s-a urcat pe spate și cocoșul a pornit cu aripile sale uriașe, atât de mari încât puteau întuneca lumina lunii.

Jan și cocoșul său zburau pe cer deasupra Cracoviei, ascultând glasurile locuitorilor. Inima lui Jan răsună de sunetele rugăminților lor. Vorbeau despre boli incurabile și dureri de tot felul. Și, astfel, Jan se grăbea, coborând în picaj peste case, ca un înger bun.

Nu trebuia decât să își dorească și bolnavii erau vindecați de suferințele lor, iar bătrânii erau întineriți din nou. Chiar și regele Sigismund al II-lea Augustus l-a chemat într-o zi pe Jan să-l ajute.

Iubita lui soție Barbara murise de ceva vreme, însă durerea din inima regelui nu făcea decât să devină mai adâncă și mai insuportabilă pe măsură ce treceau zilele.

Regele era mistuit de dor și de dorința de a mai vorbi o dată cu ea. O căuta cu disperare în oglinzile fântânilor și printre florile din grădina sa. A chemat vrăjitori și vrăjitori, doctori și astrologi, care au venit din toate colțurile lumii, dar nimeni nu l-a putut ajuta, până când a sosit Jan pe cocoșul său. Acesta și-a adus oglinda care avea o suprafață albă și o ramă neagră. „Lăsați-ne singuri”, a spus el în timp ce închidea ușa sălii tronului.

De îndată ce toată lumea a părăsit încăperea, Jan și-a pus mâinile pe inima și pe ochii regelui, observând marea tristețe și dragostea fără limite pe care suveranul o avea în el pentru soția sa. Fără să-și lase mâna de pe ochii suveranului, l-a adus în fața oglinzii și i-a spus „Majestate, de îndată ce îmi voi îndepărta mâna, vă rog să vă uitați în fața dumneavoastră”.

Regele a deschis încet ochii, tremurând de emoție. Oglinda părea acum ca o ușă care se deschidea într-un coridor lung, iar în ea regele a văzut figura iubitei sale soții apropiindu-se de el, cu părul ei lung și blond și cu zâmbetul ei dulce. Pentru o clipă care a părut o veșnicie, cei doi au putut să își vorbească din nou și să își spună la revedere. Acest incredibil talent îl făcuse pe Jan și mai faimos și mai bogat, iar regele dorea să-l răsplătească enorm. Anii au trecut și diavolul nu a mai putut suporta să fie păcălit astfel. De fapt, în mintea lui malefică, el credea că Jan a vrut acea putere pentru a face rău altora, dar, în schimb, a văzut că băiatul a folosit magia pe care o primise pentru a-i ajuta pe oamenii nevoiași, în special pe cei săraci și bolnavi. În adâncul gândurilor sale, Czart a ajuns la concluzia că Jan nu va merge niciodată la Roma de bunăvoie, așa că trebuia să se folosească de șiretlicurile sale pentru a face acest lucru să se întâmple. „Din moment ce ești atât de preocupat să-i ajuți pe cei nevoiași, tinere Twardowski, am să-ți mai dau un caz în care să-i ajuți”. Și astfel, s-a transformat într-un tânăr fermier cu o mamă bolnavă, cu ochii plini de lacrimi pentru a-l face pe Jan să îl compătimizească. „Cel mai puternic vrăjitor, numai tu o poți salva pe mama mea muribundă”, a gemut falsul om aflat în nevoie. „Se află într-un han nu departe de aici, te rog să vii!”.

Twardowski nu avea nevoie să audă asta de două ori, nimic nu-l putea înduioșa mai mult decât dragostea unui fiu pentru mama sa, așa că s-a dus la han. A fost atât de impresionat de lacrimile tânărului fermier, încât nu și-a dat seama că numele hanului era Roma.

De îndată ce a trecut pragul, Czart și-a redobândit adevărata înfățișare, un fum urât mirositor de sulf l-a înconjurat.

Vrăjitorul a tușit, speriat, conștient că fusese prins într-o capcană. Strângându-și ghearele lungi în jurul său, diavolul a râs batjocoritor și a zburat spre lumea de dincolo cu prada sa. Când cocoșul a văzut că prietenul său este răpit, a început să cânte o melodie atât de tare și de puternică, încât părea a fi trâmbițele Cerului!!! Diavolul i-a dat drumul ca să-și astupe urechile, deoarece credea că într-adevăr erau trâmbițele cerești.

Jan a început să se prăbușească, dar prietenul său l-a prins cu un fâlfâit de aripi și l-a așezat pe spate.

Au zburat deasupra orașului lor iubit pentru ultima oară.

„Niciodată nu a arătat atât de frumos ca în seara asta”, a spus Jan, în timp ce cocoșul zbura tot mai sus, urcând spre lună.

Jan a întors capul pentru ultima dată și a văzut Cracovia devenind din ce în ce mai mică, până când a dispărut în spatele norilor.

Din acea zi fatidică, băiatul și cocoșul său și-au făcut o casă pe Lună. Cu toate acestea, când greutatea nostalgiei și distanța față de orașul său devine prea insuportabilă, Jan își transformă prietenul cocoș într-un mic păianjen pentru a-l coborî în case, doar pentru a putea asculta secretele și vocile iubitei sale Cracovia.

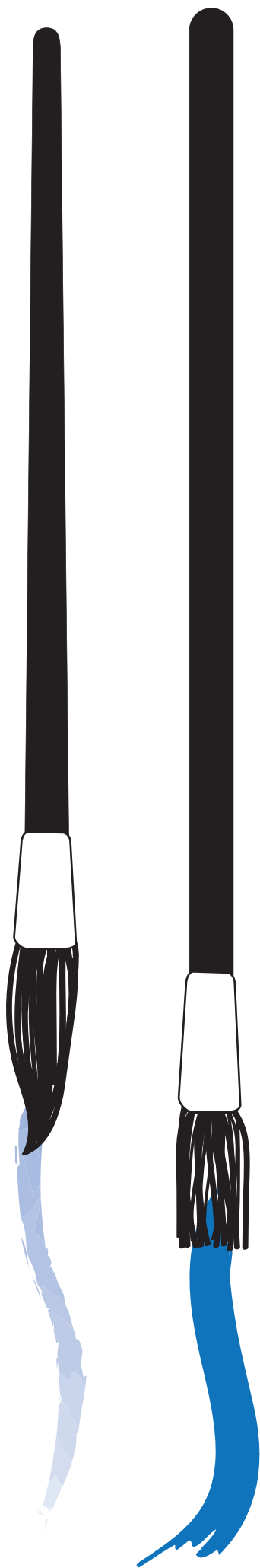
ACTIVITĂȚI

Instrumentele cu care desenăm sunt importante.

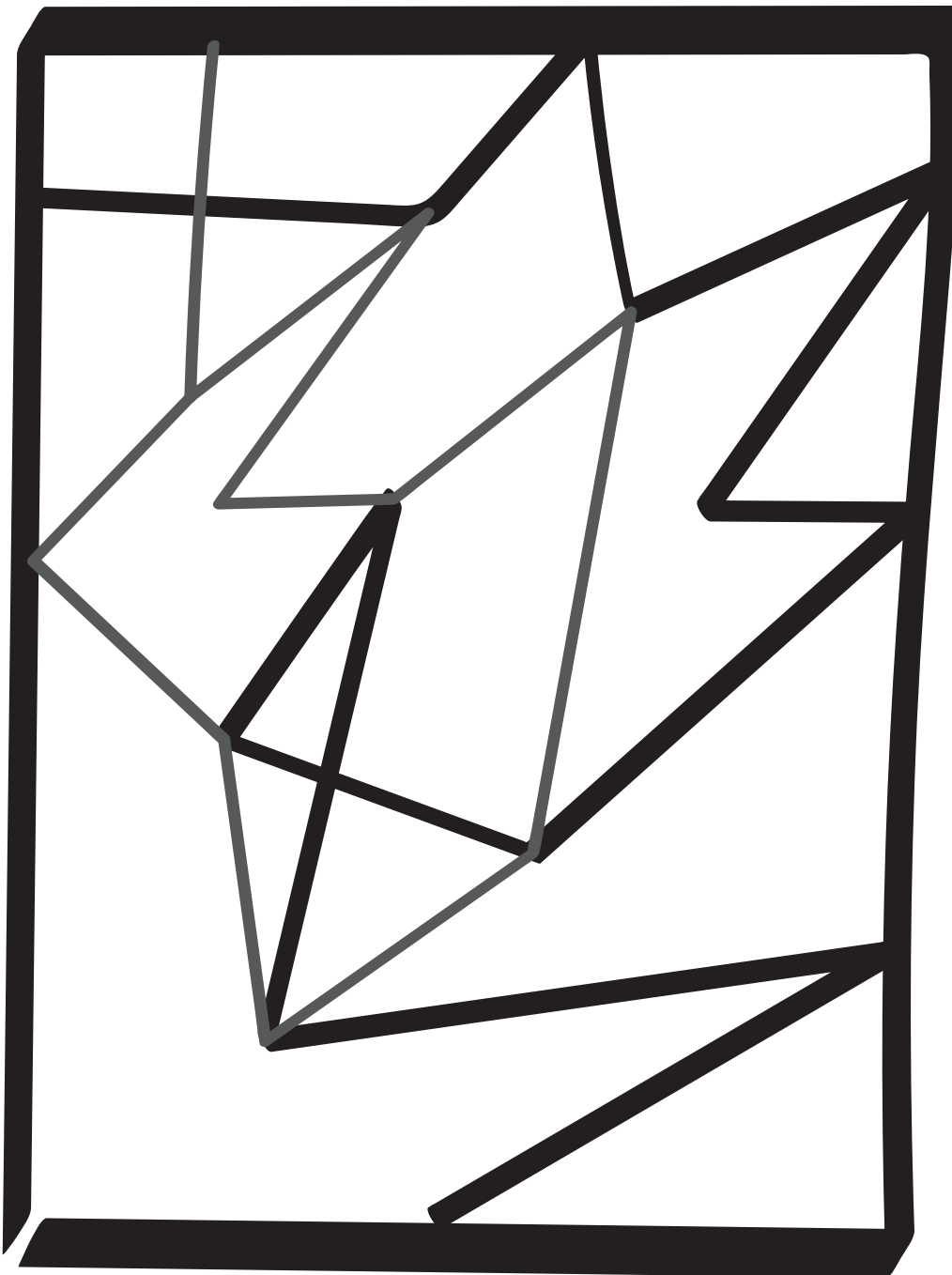
Luați markere cu vârfuri diferite: plate, rotunde, cu pensulă. Luați, de asemenea, câteva pensule și vopsele tempera.

Puteți alege negru sau orice altă culoare vă place.

Folosiți caietul de notițe: desenați un chenar și apoi, alternând diferitele instrumente, trasați linii continue încercând să mergeți cât mai drept. Imaginați-vă că sunteți un păianjen care își construiește pânza în poveste. Cu cel de-al doilea instrument, desenați linii încercând să conectați colțurile create. Desenați fiecare linie fără a vă îndepărta mâna de pe hârtie.

Continuați cu alte instrumente și linii. Dacă doriți, alternați între două culori.

Desenați un alt chenar.

Încercați să desenați aceeași literă de mai multe ori, făcând o singură linie, fără a vă îndepărta mâna de pe hârtie.

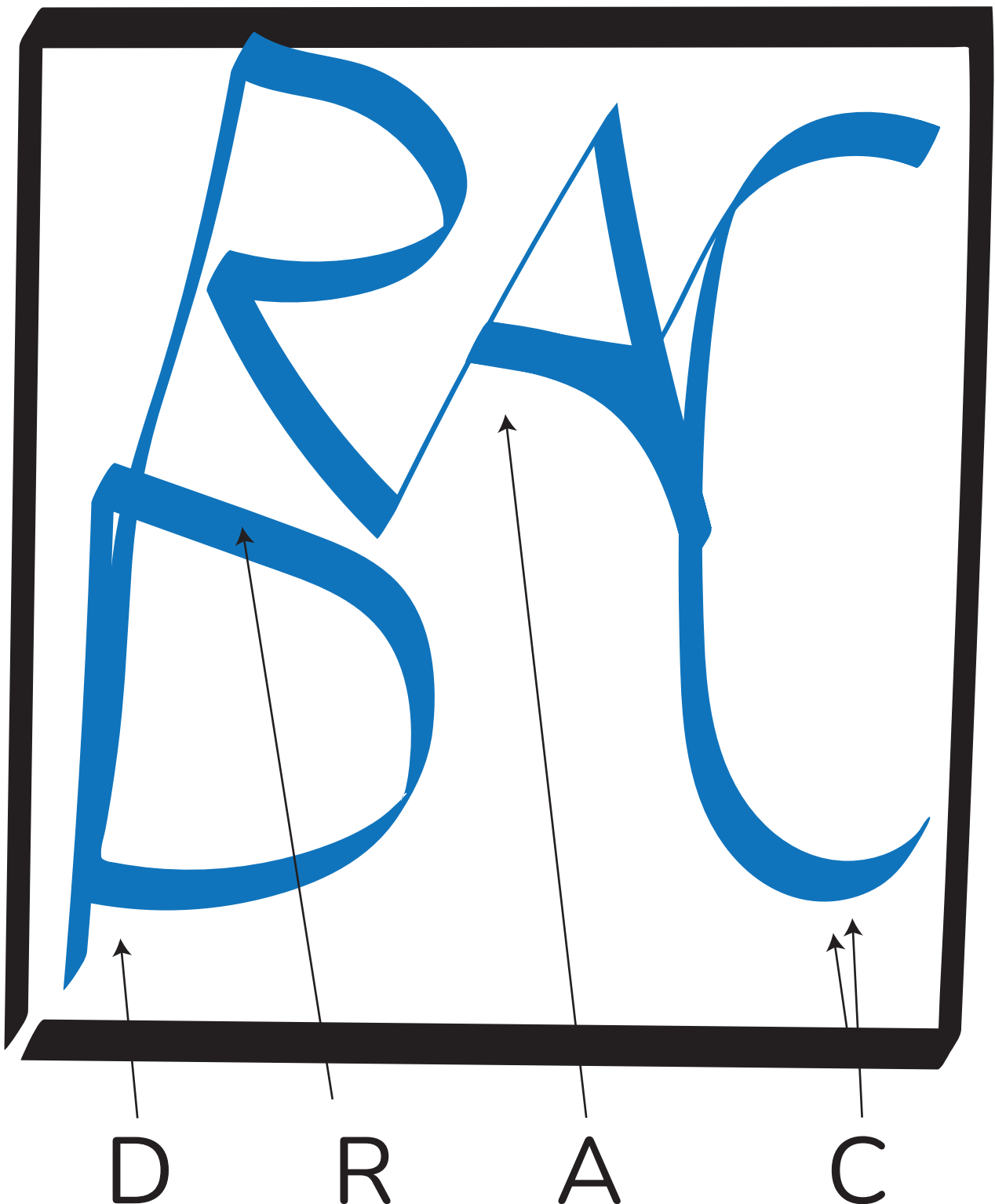
Alternați literele majuscule și minuscule. Faceți acest lucru de mai multe ori, alegând instrumente și culori diferite. Încercați, ca și în desenul anterior, să potriviți literele în anumite puncte.

Desenați un alt chenar. Încercați să desenați cuvântul cheie:
drac.

Folosiți litere de tipar. Nu vă luați niciodată mâna de pe hârtie.
Nu vă faceți griji dacă nu se poate citi, nu acesta este scopul
acestui joc.

Creați-vă propriul mod de a desena acest cuvânt.

Încercați să scrieți cuvântul cheie într-un alt chenar, folosind două culori diferite. Desenați fiecare literă în mod lizibil. Cu cea de-a doua culoare, scrieți literele în spațiile libere rămase, creând o compoziție plăcută și armonioasă.

Desenează pe caietul tău exemple de litere „d”, toate alăturate. Alternați între mărimile mici și mari.

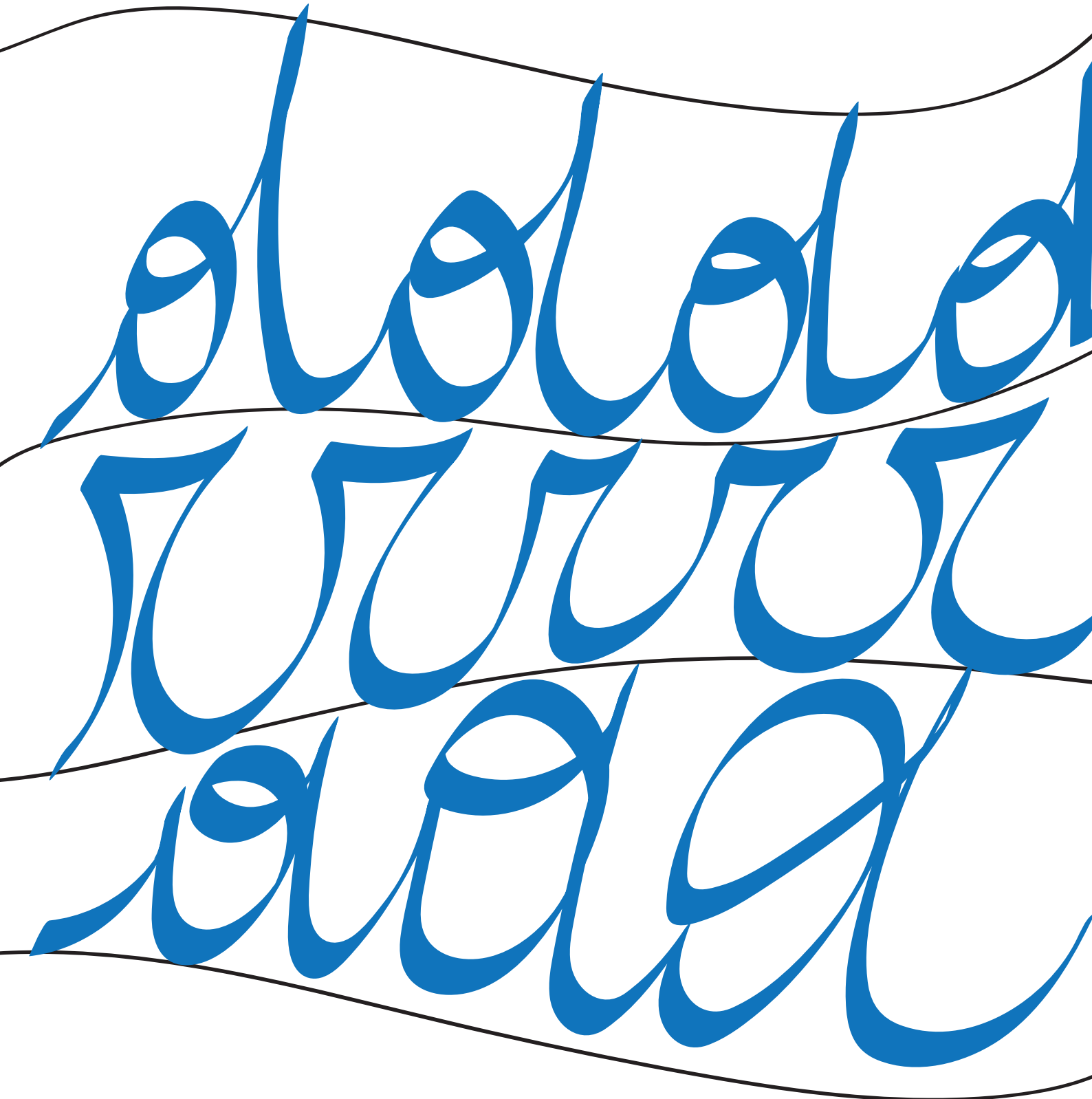

Desenează pe albumul tău exemple de litere „d”, toate atașate. Alternați între mărimile mici și mari.

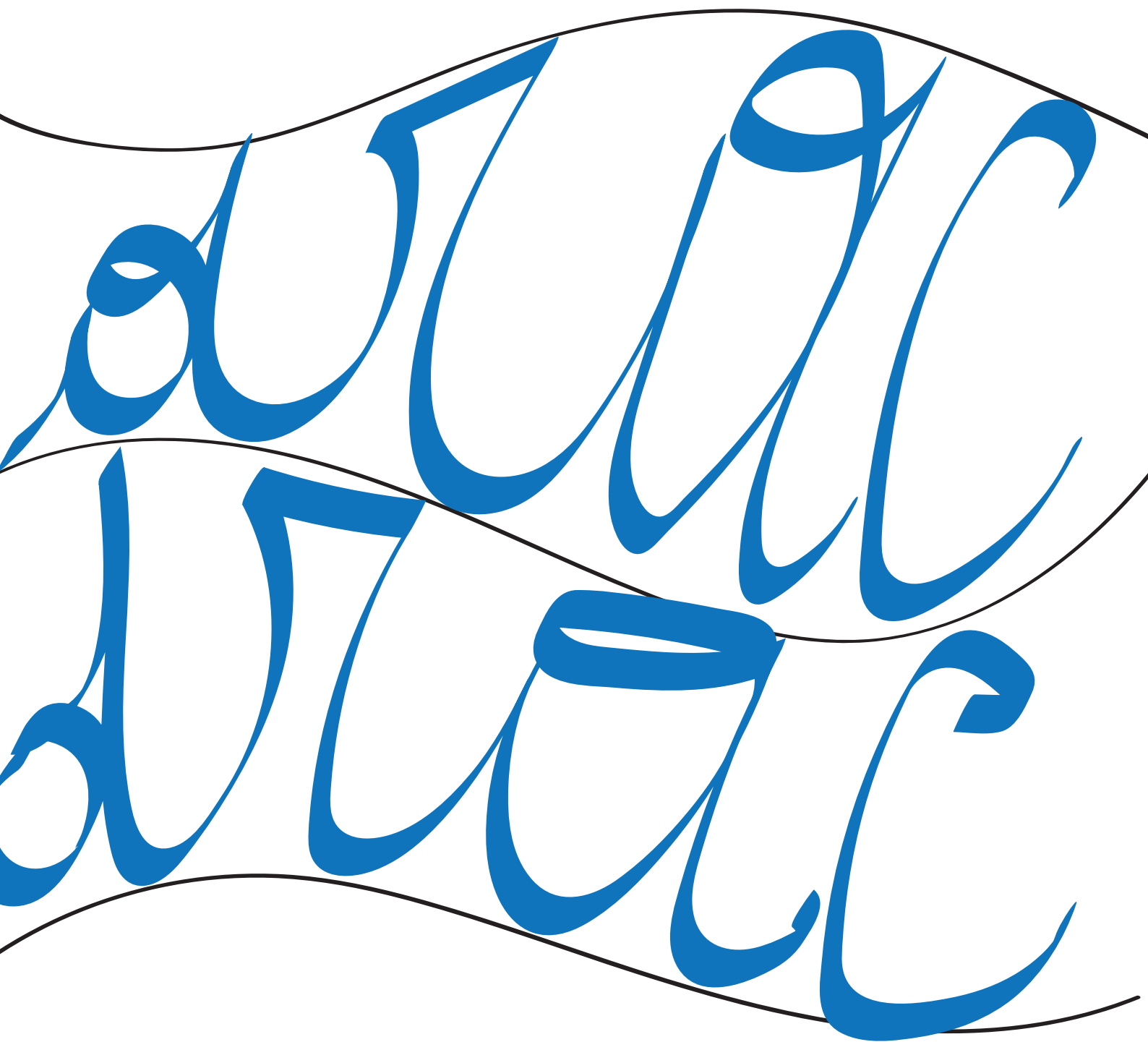
Desenează exemple ale literei „d” în jurul foii de pe caietul tău.

Desenați linii negre pe caiet, ca cele pe care le vedeți aici.
Faceți acest lucru pe mai multe pagini. Desenați literele în
interiorul spațiilor, ajustându-le pentru înălțime și mișcare.

Desenați linii negre pe caiet, ca cele pe care le vedeți aici.
Faceți acest lucru pe mai multe pagini.
Acum desenați cuvântul în interiorul spațiilor,
adaptând literele.

Scieți cuvântul pe caiet, întinzând literele fără să vă îndepărtați mâna de pe hârtie.

Faceți acest lucru de mai multe ori, alternând instrumentele, culorile, poziția literelor.

Scrive cuvântul pe albumul tău folosind diferite instrumente,
dar și diferite culori.

drac

drac

drac

drac

**Cofinanțat de
Uniunea Europeană**

Tot conținutul este licențiat sub CC BY-NC-ND 4.0
Proiectul STORIAS este co-finanțat prin programul ERASMUS al Uniunii
Europene. Conținutul său reflectă punctele de vedere ale autorilor, iar Comisia
Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor
din acestea.

(Cod proiect: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483).